

**[Else Marie Mortensen]**

lyses, at det er behæftet med megen usikkerhed, og at de økonomiske konsekvenser vil blive forhandlet med de kommunale parter. Det fremgår af aftalen med Kommunernes Landsforening, at de nye forslag forudsættes at indeholde en forbedring på 100 mio. kr. i 1992 på KL's område, og at kommunerne vil modtage kompensation for dette beløb, hvis forslaget ikke gennemføres. Vi vil under udvalgsarbejdet bede indenrigsministeren om at få talstørrelserne til at hænge sammen, og vi vil specielt se kritisk på de økonomiske konsekvenser, fordi der er milevid afstand imellem de skøn, som regeringen på den ene side og KL og Amtsrådsforeningen på den anden side anlagde i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 939 om gebyrer og morarenter. Vi finder, det er af afgørende vigtighed for kommunernes planlægning, at der er nogenlunde enighed om de beløb, de kan kalkulere med i deres budgetlægning.

Men sammenfattende kan jeg altså sige, at Socialdemokratiet tilslutter sig forslaget, dog med de nævnte forbehold for dets økonomiske konsekvenser.

**Karen Højte Jensen (KF):**

Den konservative folketingsgruppe kan også tilslutte sig dette lovforslag, der må ses som en opfølgning af aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening, som den socialdemokratiske ordfører jo også nævnte. Vi finder i den konservative gruppe, at det er vigtigt at give kommunerne de nødvendige instrumenter i hænde, så de har mulighed for optimal inddrivelse af restancer; det er vigtigt i både økonomisk og moralsk henseende.

**Erik Larsen (V):**

Som det også er fremgået af de tidligere ordføreres indlæg, er forslaget her et led i en række forslag, som skal forbedre kommunernes muligheder for at inddrive restancer, og det kan Venstre selvfølgelig også støtte fuldt ud. Vi har fuld fortrøstning til, at kommunerne vil administrere de muligheder, lovforslaget giver, på bedste måde og med den fornødne »Gefühl«, der kræves i disse sager.

**Lilli Gyldenkilde (SF):**

Når man har gæld til det offentlige – i dette tilfælde kommunerne – skal den naturligvis til-

bagebetales, ingen tvivl om det. Men det skal også gøres på en måde, der er til at leve med for skyldnerne.

Forslaget her er, om jeg så må sige, en blandet landhandel. Det rækker lige fra fritagelse for at betale retsafgifter til Justitsministeriet til udpantningsret for fotokopier af undervisningsmateriale i de nye social- og sundhedsuddannelser.

Jeg må nok sige, at efter nærlæsning af forslaget kunne man kun have én indstilling, nemlig at vi måtte se nærmere på det i udvalget. Når man vil gå helt ned til at kunne udpante beløb på 200 kr., hvis lånerne ikke afleverer bøger til tiden på bibliotekerne, kan jeg ikke lade være med at tænke på, at det må da nærmest være spild af penge, at omkostningerne må blive meget større end det beløb, der skal hentes hjem. Jeg siger ikke hermed, at man bare skal fritage folk for deres forpligtelser, men at der må være ræson i det, vi laver, og derfor vil SF se meget kritisk på forslaget i udvalget.

Der skal ikke være tvivl om, at vi selvfølgelig også synes, at gæld skal tilbagebetales, men man tager sig altså lidt til hovedet over noget af det, der er nævnt i forslaget. Jeg håber, vi kan få en klaring på det under udvalgsarbejdet, så det ikke bliver slet så bureaukratisk og dyrt rent administrativt, men det vil jo vise sig. Jeg må sige med det samme, at jeg tvivler på, at der kan kradses så mange penge ind, som forslaget lægger op til.

Det er selvfølgelig også et problem at ændre på reglerne for inddragelse af restancer på tilbagebetalingspligtig bistandshjælp. Det siger sig selv, at de skal betales tilbage, men man må samtidig sikre sig, at der bliver så meget tilbage, at skyldneren kan eksistere. Jeg ved godt, at vi har den ordening, at hvis man modtager almindelig bistandshjælp, får tilbagebetalt overskydende skat og har gæld til det offentlige, kan der gøres udlæg i pengene, og det vil man jo også kunne gøre efter dette forslags vedtagelse over for en anden gruppe. Jeg synes, vi må have sikkerhed for, at det ikke går helt over gevind, at de mennesker, der har været ude i en social deroute, har lånt nogle penge eller er gået på bistandskontoret og er kommet på fode igen, ikke bliver væltet, så såre de f.eks. får penge tilbage fra skattevæsenet. Så jeg håber, bestemmelsen kan blive administreret med